

MRF 2023.67

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 12. januar 2023, j.nr. 22/00733

Ophævet Miljøstyrelsens påbud efter jordforureningslovens § 40 til kemisk listevirksomhed om at foretage undersøgelse af forurening af jord med opløsningsmidlet butylacetat og spildolie på baggrund af mørke plamager konstateret på befæstede arealer i form af SF-sten samt kraftig lugt, da tørreanlæg havde undertryk og skabte neddryppende kondens, og da afgørelsen ikke indeholdt nærmere beskrivelse af egenskaberne for befæstede arealer.

Sagen omhandlede en kemisk I-mærket listevirksomhed, hvor der i produktionen bl.a. blev anvendt opløsningsmidlet butylacetat, og hvor produktionen medførte affald i form af bl.a. spildolie. Ved tilsyn på virksomheden konstaterede Miljøstyrelsen, at der på et areal befæstet med SF-sten, hvor der var placeret et tørreanlæg, var mørke plamager og ukrudt mellem stenene. Endvidere forefandt der mørke plamager på arealet for påfyldningsplads for butylacetat, og der var en større sprække i den betonplade, som udgjorde det befæstede areal. Ved et areal, hvor tønder for spildolie var placeret på træpaller, blev konstateret mørkefarvede plamager på grusbelægning, og plamagerne havde samme diameter som olietønderne. Miljøstyrelsen meddelte på denne baggrund i november 2021 påbud til listevirksomheden efter jordforureningslovens § 40 om at gennemføre undersøgelse af kilde og kildestyrke for forurening af jord med butylacetat og spildolie. Af påbuddet fremgik, at virksomheden i forbindelse med varsel af påbuddet havde bemærket, at den udvendige del af tørreanlægget var 4 grader celsius, og at de konstaterede mørke plamager var udtryk for alger dannet af den kolde overflade og dryppende kondensvand. Endvidere anførte virksomheden, at butylacetat er stærkt lugtende og kan lugtes i meget små koncentrationer, hvorfor den konstaterede lugt også kunne være forårsaget af ventilationsanlæg på virksomheden. Afgørelsen blev påklaget af virksomheden, der gjorde gældende, at betingelserne for påbud efter § 40 ikke var opfyldt. Mens klagesagen verserede, fik

Miljø- og Fødevarerklagenævnet oplysning om, at virksomheden havde nedlukket sine produktionsanlæg, og at virksomheden var gået ud af drift ved udgangen af januar 2022. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede, at efter forarbejderne til jordforureningsloven finder § 40 anvendelse, såfremt der er en begrundet mistanke om, at der foreligger en jordforurening, som med overvejende sandsynlighed kan hidrøre fra den mulige forureners virksomhed, samt at bestemmelsen finder anvendelse i forhold til såvel en stedfunden forurening som en mulig forurening. Nævnet konstaterede, at ud fra den tekniske beskrivelse måtte det lægges til grund, at der i de udvendige dele af tørreanlægget var undertryk, og at rummet på første sal over tørreanlægget blev ventileret for bl.a. butylacetat. Herudover konstaterede nævnet, at henset til temperaturforskellen mellem anlægget og den omgivende luft kunne de mørke plamager være forårsaget af neddryppende kondens, og at afgørelsen ikke indeholdt en nærmere beskrivelse af karakteren af plamagerne, herunder om der var konstateret kraftigere lugt af butylacetat ved plamagerne end i øvrigt på virksomheden. Da afgørelsen herudover ikke indeholdt en nærmere beskrivelse af spildstørrelse eller grusbelægningens egenskaber ved tønderne for spildolie, og arealet ved påfyldningspladsen havde fald væk mod den konstaterede sprække, fandt nævnet, at det ikke var godtgjort, at der var en begrundet mistanke om en forurening af jord med butylacetat eller spildolie, hvorfor Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede afgørelsen.

Kommentar: Afgørelsen tydeliggør, at selv om der efter jordforureningslovens § 40 kan meddeles påbud om undersøgelse af en mulig forurening, forudsætter påbud, at tilsynsmyndigheden har oplyst sagen på en måde, så der er kvalificeret grundlag for mistanke om forurening, og at dette fremgår af påbuddet, hvilket er helt i overensstemmelse med forarbejderne. Den omstændighed, at virksomheden var lukket efter påbuddet, betyder ikke, at påbuddet ikke gælder over for den operatør (selskab), som drev virksomheden, hvorfor nævnet var forpligtet til at prøve påbuddet. Noget andet er, at Miljøstyrelsen i forbindelse med lukning af virksomheden skal tage stilling til de forpligtelser for sidste driftsherre til eventuelle undersøgelser og muligvis fjernelse af forurening, der følger af IE-direktivets art. 22 og den danske gennemførelse i jordforureningslovens §§ 38 k-38 q. Se herom Pagh: Ansvarssuccession ved forurenede ejendomme, 2014, s. 72 ff.

Ophævelse af undersøgelsespåbud i sag om forurenede jord i Køge Kommune

22/00733

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter jordforureningslovens § 40, jf. § 39, stk. 2, jf. § 77, stk. 1, nr. 2.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens afgørelse af 18. november 2021 om påbud om undersøgelse for jord- og grundvandsforurening på ejendommen [matr.nr. 1] beliggende [A1], 4600 Køge.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 12 måneder, jf. jordforureningslovens § 87, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 16. december 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af afgørelsesadressaten.

Klager har anført, at påbuddet er ugyldigt, fordi det er uproportionalt, da der ikke er sket jord- og grundvandsforurening med henholdsvis butylacetat eller olie på de steder, hvor undersøgelse er påbudt.

Klager har desuden anført, at de to stoffer/stofgrupper ikke kan opfattes som af betydelig risiko for forurening af jord, grundvand eller overfladevand.

Klager har i forhold til undersøgelse for forurening med butylacetat bemærket, at butylacetat er et flygtigt opløsningsmiddel. Mindre spild, såfremt de måtte være forekommet, vil derfor fordampe meget hurtigt, hvorfor store eller vedvarende udslip af butylacetat som minimum bør kunne sandsynliggøres af Miljøstyrelsen, inden et påbud udstedes. Klager har herunder anført, at det er åbenlyst, at der ikke kan være sket udslip ved tørreanlæg, da disse ikke kan indeholde butylacetat.

Klager har desuden anført, at årsagen til mørkfarvning af SF-sten ved tankanlægget skyldes kondens på beholder og rør, som kan dryppe ned på SF-stenene. Klager har dertil bemærket, at klager ifølge interne regler og efter miljøbeskyttelseslovens bestemmelser skal registrere alle spild, og at der aldrig har været registreret et spild ved påfyldningspladsen eller i selve bygningen med butylacetat. Klager har videre bemærket, at betonpladen på påfyldningspladsen løbende bliver undersøgt for revner eller anden utæthed.

Klager har endvidere anført, at gennembrydning af betonpladen ved påfyldningsanlæg for at foretage jordundersøgelser, som krævet ved påbuddet, vil medføre, at belægningen ikke længere er tæt, hvilket netop medfører en risiko.

Klager har herudover anført, at anlægget er ATEX-reguleret på grund af eksplosionsfare, og gennemførelse af borearbejder med borerig mv. nær anlægget derfor er højrisikabelt og kræver ATEX-godkendt udstyr.

Klager har yderligere anført, at klager nedlukker sine produktionsfaciliteter ultimo januar 2022 og herefter bortfjerner anlæg. Gennembrydning af betonpladen fra det tidspunkt vil derfor kunne gennemføres uden risiko for eksplosionsfare og uden øget risiko forbundet med gennembrydning af fast belægning under et tankanlæg i drift.

Klager har dernæst anført, at tønden med spildolie ved rensningsanlægget har stået på en underliggende beskyttelsesplade af metal, og at den under tilsyn fundne lille olieplet alene lå i noget grus, der havde samlet sig oven på beskyttelsespladen, samt at der ikke efterfølgende fandtes tegn på olie hverken på selve beskyttelsespladen eller i forbindelse med installation af en spildbakke under tønden med spildolie. Klager har bemærket, at der ikke vil kunne ske en nedsivning af olie til jord og grundvand, da spildolien er opbevaret under tag, og at der ikke kan konstateres olie i områderne omkring beskyttelsespladen. Klager har desuden bemærket, at spildolie ikke, uden infiltration ved regn eller lignende, vil kunne nedsive ud over de øverste centimeter af et kompakt jord/gruslag. Spildet er derfor begrænset til gruset på pladen og kan ikke have påvirket jorden.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

På den i sagen omhandlede ejendom har der indtil januar 2022 været drevet virksomhed med bl.a. fabrikation og salg af kemiske produkter.

Det er i sagen beskrevet, at Miljøstyrelsen formoder, at jord- og grundvandsforurening med butylacetat er sket to steder ved bygning A6 på ejendommen ved henholdsvis en udvendig del af et tørreanlæg og ved et påfyldningsanlæg. Det er oplyst, at der i den udvendige del af tørreanlægget bl.a. er vand med indhold af butylacetat tilstede, som føres til kondensopsamlingsbeholder.

Det er videre beskrevet i sagen, at der ved tørreanlægget er befæstet med SF-sten med trasskalk, mens underlaget ved påfyldningsanlæg består af beton.

Det er desuden beskrevet, at formodet jordforurening med spildolie er opstået ved bygning E38 på ejendommen, hvor der står tønder med spildolie. I området med tønder med spildolie er der belagt med grus.

Ejendommen er beliggende i et område med drikkevandsinteresser (OD). Nærmeste recipient er Køge bugt, beliggende umiddelbart øst for ejendommen.

Ejendommen er kortlagt på vidensniveau 2 (lokalitetsnr. [F1]).

2.2 Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har den 18. november 2021 meddelt påbud til virksomheden om at foretage undersøgelse af, om der på ejendommen er sket en jord- og grundvandsforurening med butylacetat ved bygning A6 samt undersøgelse af, om der er sket jordforurening med spildolie ved rensningsanlæg ved bygning E38. Afgørelsen er truffet i medfør af jordforureningslovens § 40, jf. § 39, stk. 2.

Det fremgår af afgørelsen, at undersøgelsen skal fastlægge følgende:

- Forureningens art, kilde og kildestyrke ved både butylacetatanlægget og ved rensesanlægget
- Den historiske anvendelse af anlægsområdet, herunder skal der foreligge en vurdering af hvornår forureningen er sket og hvor længe den er pågået.
- Hvordan yderligere spredning af forureningen kan hindres frem til fjernelsen."

Det fremgår desuden af afgørelsen, at virksomheden, forinden undersøgelse igangsættes, skal sende et undersøgelsesoplæg til Miljøstyrelsens accept, der angiver antallet og placeringen af boringer, boringsdybder og analyser.

Miljøstyrelsen har i afgørelsen fastsat, at der efter endt undersøgelse og senest den 3. januar 2022 skal sendes en afsluttende rapport med undersøgelsens resultater til styrelsen.

Det fremgår af afgørelsen, at baggrunden for påbuddet er, at Miljøstyrelsen i forbindelse med tilsyn på virksomheden den 22. september 2021 kunne konstatere mørke plamager under anlæg med butylacetat samt ved påfyldningsplads ved bygning A6. Det fremgår herunder, at styrelsen på tilsynet fik oplyst, at plamagerne skyldtes kondensvand, men at lugten af butylacetat var meget tydelig i området. Det fremgår videre af afgørelsen, at ved tørreanlægget står kondensopsamlingsbeholder placeret på jorden, hvorfor det ikke er muligt at kontrollere bunden for utætheder, og at området under anlægget er belagt med SF-sten. Det fremgår videre, at det blev oplyst på tilsynet, at der er udlagt trasskalk imellem stenene.

Det er desuden beskrevet, at der ved rensningsanlægget stod to tønder med spildolie, at der kunne konstateres synligt spild ved siden af tønderne, og at belægningen var i så dårlig stand, at Miljøstyrelsen vurderer, at der kan være sket en forurening af jorden med spildolie.

Det fremgår af Miljøstyrelsens vurdering og begrundelse, at der anvendes forholdsvis store mængder butylacetat i produktionen i bygning A6, og at man ikke kan kontrollere bunden af kondensopsamlingsbeholder for utætheder samt påfyldningsstuds.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at da der ved tilsyn den 22. september 2021 blev konstateret kraftig lugt ved anlægget, kan der være tale om en forurening med butylacetat.

Miljøstyrelsen har til et høringssvar fra virksomheden om, at sort belægning på SF-sten skyldes dryppende kondensvand og en kold overflade, som medfører alger, og at trasskalk medfører en vandtæt belægning, anført, at der ikke kan gro alger uden næring. Herudover kræver trasskalk anvendt som tæt belægning, at der sker løbende opfyldning. I dette tilfælde vokser der ukrudt mellem SF-sten. Det fremgår, at Miljøstyrelsen derfor vurderer, at belægningerne ikke er tætte.

Det fremgår desuden, at idet belægninger i bygningen er i dårlig stand, er det Miljøstyrelsens vurdering, at risikoen for en forurening med spildolie er stor, og at der er konstateret tydelige spor af spild. Miljøstyrelsen har bemærket til virksomhedens høringssvar om, at der ligger en

metalplade under olietønderne, at det ikke kan udelukkes, at oliespild vil løbe ud over kanten af pladen.

Det fremgår af afgørelsen, at påbuddet meddeles for at dokumentere, om der er sket en forurening med hhv. butylacetat og spildolie, og at undersøgelsen skal danne grundlag for en vurdering af, om der efterfølgende skal ske en yderligere afgrænsning af forureningen.

Afgørelsen er bilagt fotomateriale, der viser virksomhedens anlæg og tønderne med spildolie.

Af fotomaterialet fremgår bl.a., at der under tørreanlægget er mørke plamager samt forekomster af ukrudt mellem SF-sten. Der ses i en vis grad sorte aftegninger på murværket, hvor anlægget er placeret op ad.

Det fremgår desuden af fotomaterialet, at der på påfyldningspladsen er større mørke plamager på betonbelægningen, som ikke fortsætter helt ud til murværk bag ved påfyldningsanlægget. På pladsen er desuden rørføring samt en afløbsrist ca. 0,8 m fra anlæggets påfyldningsstuds. Rundt om afløbsristen er der mørke plamager på belægningen, og det ses, at der er fald mod risten. Mellem kanten af de mørke plamager og over til murværket bag ved rørføring og påfyldningsstuds ses grønlig algevækst. Der ses bag den grønlig algevækst ved sokkel en tynd stribe sort plamage. Der ses ikke synlige plamager eller grønlig algevækst på sokkel, murværk eller i yderkanterne af pladsen.

Endvidere fremgår det af fotomaterialet, at tønderne med spildolie er placeret oven på en mindre træpalle. Under pallen ses grusbelægning med indslag af større sten. Ved siden af pallen, oveni grusbelægning, er en mørkfarvet plamage med ca. samme diameter som en af olietønderne.

Det fremgår af sagens oplysninger, at virksomheden forud for den påklagede afgørelse har sendt bemærkninger til varsel om påbud om undersøgelser af jord- og grundvandsforurening med butylacetat og spildolie. Bemærkningerne er bilagt beskrivelse og skitsering af proces med tørreanlæg. Det fremgår bl.a. af beskrivelsen, at vand og butylacetat drypper ned i en kondensopsamlingsbeholder, der er placeret uden for bygning A6 på ejendommen. Det fremgår, at der i dele af den udvendige del af tørreanlægget er 4° celcius.

For så vidt angår lugt af butylacetat, er det beskrevet af virksomheden, at små mængder butylacetat kan komme ud af ventilator, og at idet butylacetat er stærkt lugtende og kan lugtes ned i meget små koncentrationer, kan der ifølge virksomheden nemt lugtes butylacetat i området ved tørreanlægget.

Det er desuden beskrevet i bemærkningerne, at påfyldningspladsen benyttes, når butylacetat modtages. I den forbindelse monteres en slange mellem tankbil og påfyldningsstuds, ligesom der placeres en 20 l spand under påfyldningsstuds til at fange evt. dryp. Det er herunder beskrevet, at hvis der skulle ske et spild, som ikke fanges i spanden, vil det løbe til kloak, og at hele påfyldningspladsen er befæstet med beton.

Endelig er det bemærket, at den sorte belægning på SF-sten og beton skyldes, at der altid er skygge i området, og at virksomheden aldrig har registreret et spild til kloak fra påfyldningsstationen.

2.3 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Miljøstyrelsen har den 6. januar 2022 sendt bemærkninger til klagen.

Miljøstyrelsen har supplerende oplyst, at det fremgår af fotomateriale fra tilsyn den 22. september 2021, at der var revner i belægning ved betonplade ved påfyldningsplads. Styrelsen har i forhold til mørkfarvning af SF-sten ved tørreanlæg bemærket, at farvning ikke alene vurderes at kunne stamme fra kondensvand.

Miljøstyrelsen har desuden bemærket, at det er korrekt, at styrelsen tidligere har accepteret anvendelse af trasskalk som tæt belægning, men for at kunne anvendes som fast belægning, kræves det, at belægningerne bliver vedligeholdt og løbende opfyldt med trasskalk. Styrelsen har dertil bemærket, at når der kan vokse ukrudt mellem SF-sten, er der ikke længere tale om en tæt belægning.

Miljøstyrelsen har desuden oplyst, at styrelsen accepterer at afvente analyserne, til produktionen er nedlagt ultimo januar 2022, hvor der ikke længere er risiko forbundet med udtagelse af jordprøverne.

Miljøstyrelsen her herudover bemærket, at det i forbindelse med tilsynsbesøg den 22. september 2021 ikke var muligt at se den af klager beskrevne beskyttelsesplade under grus. Styrelsen har derfor vurderet, at der er risiko for, at der er løbet olie ud over pladen og ned i jorden. I forhold til klagers bemærkninger om tønders placering under tag har styrelsen videre bemærket, at der er åbent ud til, og at bygningen er i en sådan stand, at der kan ske en indtrængning af fugt.

Miljøstyrelsen har sammen med bemærkningerne sendt yderligere to tilsynsfotos fra tilsynsbesøg den 22. september 2021. Det fremgår bl.a. af fotomaterialet, at dele af tørreanlægget er placeret på mindre fundament. Belægningen på området består af SF-sten.

Endelig har Miljøstyrelsen anmodet om, at klagen ikke tillægges opsættende virkning, da der er tale om en virksomhed, der nedlukker produktionen ultimo januar 2022.

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

Sekretariatet for Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ved telefonopkald af 7. februar 2022 fået oplyst af virksomheden, at virksomhedens produktionsfaciliteter er taget ud af drift ved udgangen af januar 2022.

Miljøstyrelsen har den 30. september 2022 efter anmodning fra sekretariatet for Miljø- og Fødevarerklagenævnet sendt yderligere fotomateriale til Miljø- og Fødevarerklagenævnet i form af en PDF-fil med titlen "billede af fade med spildbakker og gruset uden spild". Det fremgår af sagen, at billedet oprindeligt er medsendt bemærkninger fra virksomheden til Miljøstyrelsen den 19. oktober 2021. Virksomheden har bl.a. bemærket, at spildet af olie i gruset på metalpladen er blevet fjernet, og at tønder med olie er sat på en spildbakke, som kan rumme begge tønder og deres indhold i tilfælde af, at de går læk.

Af fotomaterialet fremgår, at en tønde med spildolie er blevet placeret i en større blå spildbakke.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Begrundet mistanke om forurening med butylacetat
2. Begrundet mistanke om forurening med spildolie

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Det følger af jordforureningslovens § 40, stk. 1, jf. § 39, at miljømyndigheden kan påbyde en forurener, jf. § 41, stk. 3, nr. 1, 1. pkt., og nr. 2, at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger vedrørende en eventuel forurening.

Det fremgår af jordforureningslovens forarbejder, at et undersøgelsespåbud efter lovens § 40 kan meddeles, når der er en begrundet mistanke om, at der er en forurening, der skal undersøges, og at den mulige forurening med overvejende sandsynlighed kan hidrøre fra den mulige forureners virksomhed eller anlæg.[4]

Det fremgår af bestemmelsen, at såvel en stedfunden forurening som en mulig forurening kan være genstand for undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40. Det afgørende kriterium for anvendelse af bestemmelsen er derfor ikke nødvendigvis, at der er påvist forurening af jorden. En velunderbygget formodning i den konkrete sag er tilstrækkelig.

Det følger af jordforureningslovens § 41, stk. 3, nr. 1, at som forurener anses den, der i erhvervs-mæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen hidrører. Forureningen, eller en del heraf, skal være sket i den pågældende driftsperiode.

3.2.2 Ad 1) Begrundet mistanke om forurening med butylacetat

Miljø- og Fødevarerklagenævnet lægger på baggrund af sagens oplysninger til grund, at det ikke endeligt har kunnet fastlægges, hvorvidt der er sket forurening med butylacetat ved henholdsvis tørreanlæg og ved påfyldningsplads.

Myndighedens observationer og eventuelle undersøgelser kan dog efter omstændighederne kvalificere mistanken om forurening og danne grundlag for meddelelse af påbud efter jordforureningslovens § 40.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder ud fra en samlet vurdering af sagens oplysninger, at det ikke af Miljøstyrelsen er godtgjort, at der er en begrundet mistanke om, at der er en forurening med butylacetat, der skal undersøges ved tørre- eller påfyldningsanlæg. Betingelserne for at

påbyde de formodede forureninger nærmere undersøgt er derfor ikke opfyldt, jf. jordforureningslovens § 40, hvilket udgør en væsentlig retlig mangel ved den påklagede afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har for så vidt angår tørreanlægget lagt vægt på sagens oplysninger om anlæggets funktion og opbygning og bemærker i den forbindelse, at det fremgår af beskrivelsen af anlægget sammenholdt med skitsering af tørreproces og sammenholdt med Miljøstyrelsens fotomateriale, at der i de udvendige dele af anlægget, undtagen kondensopsamlingsbeholder, er undertryk. Kondensopsamlingsbeholderen er desuden med væskelås, hvilket forhindrer luft med indhold af butylacetat i at blive suget fra beholderen og videre ud i anlægget. Nævnet bemærker hertil, at undertryk i de pågældende dele af anlægget efter nævnets vurdering vil forhindre, at butylacetat kan sive ud fra eventuelle utætheder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker desuden, at det ikke på nuværende oplysningsgrundlag kan anses for godtgjort, at kondensopsamlingsbeholderen skulle være utæt. Miljøstyrelsens henvisning til, at beholderen er nedgravet og af den årsag ikke kan efterses i sin helhed, kan ikke i sig selv skabe den nødvendige mistanke om, at der skulle være sket en forurening med butylacetat.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker endvidere, at det ikke kan føre til en anden vurdering, at Miljøstyrelsen efter det oplyste har kunnet konstatere lugt af butylacetat ved anlægget. Nævnet har herved navnlig lagt vægt på, at butylacetat kan lugtes i selv meget små mængder, og at det i sagen er oplyst, at rummet på første sal oven over tørreanlægget ventileres for evt. butylacetat, der måtte slippe ud af tørreanlæggets ventilationssystem, hvorfor der også af den årsag kan forekomme lugt af butylacetat i området.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker herudover, at det ikke er godtgjort, at de mørke plamager, som ses på fotomaterialet, ikke skyldes kondens. Nævnet bemærker dertil, at størstedelen af belægningen under anlæggets udvendige dele er mørke, og at mørkefarvningen kan være opstået som følge af neddryppende kondens, henset til temperaturforskellene mellem anlæggets dele og den omgivende luft. Der fremgår i den forbindelse ikke i sagen en nærmere beskrivelse af plamagerens karakter, herunder om der tæt på plamagerne blev konstateret kraftigere lugt af butylacetat end i omgivelserne i øvrigt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har for så vidt angår området ved påfyldningsanlæg lagt vægt på virksomhedens beskrivelse af procedure for påfyldning af butylacetat, som sikrer, at evt. dryp opfanges i en spand, eller at evt. spild vil løbe til kloak. Nævnet har desuden lagt vægt på, at det ikke alene med henvisning til fotomaterialet i sagen og Miljøstyrelsens bemærkninger kan lægges til grund, at der er sket forurening gennem utæt belægning. Nævnet bemærker, at det fremgår af fotomaterialet i sagen, at størstedelen af belægningen fremstår ubrudt. Knap en meter fra anlæggets påfyldningsstuds ses en længere sprække i belægningen, men der er efter nævnets vurdering ikke grundlag for at konkludere, at butylacetat skulle være nedsivet gennem sprækken, da der er fald mod afløbsrist.

Det er herefter Miljø- og Fødevareklagenævnets samlede vurdering, at Miljøstyrelsen ikke har godtgjort den fornødne begrundede mistanke om, at der er en forurening med butylacetat, der skal undersøges ved tørre- eller påfyldningsanlæg, jf. jordforureningslovens § 40.

3.2.3 Ad 2) Begrundet mistanke om forurening med spildolie

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterer, at det i sagen er ubestridt, at der på et tidspunkt forud for tilsynsbesøg af 22. september 2021 er sket et mindre overfladenært spild med spildolie ved virksomhedens olietønder. Nævnet konstaterer videre, at det fremgår af fotomaterialet af 22. september 2021, at der ved siden af tønderne, hvor der er grusbelægning, ses et mindre oliespild i overfladen af gruset.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder ud fra en samlet vurdering af sagens oplysninger, at det ikke af Miljøstyrelsen er godtgjort, at der er en begrundet mistanke om, at der er en forurening med olie, der skal undersøges nærmere ved virksomhedens olietønder. Betingelserne for at påbyde den formodede forurening nærmere undersøgt er derfor ikke opfyldt, jf. jordforureningslovens § 40, hvilket udgør en væsentlig retlig mangel ved den påklagede afgørelse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i vurderingen lagt vægt på, at det ikke er undersøgt i sagen, hvorvidt det mindre overfladenære spild er trængt ned igennem gruset ved olietønderne. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke i sagen ses at være foretaget en nærmere vurdering af spildets størrelse, grusbelægningens egenskaber eller af den af virksomheden omtalte beskyttelsesplade af metal. Det ses heller ikke at være inddraget, at det observerede spild, ifølge virksomhedens oplysninger, blev fjernet inden meddelelse af undersøgelsespåbuddet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har desuden lagt vægt på, at der ikke i Miljøstyrelsens begrundelse for påbuddet fremgår oplysninger om virksomhedens drift ved olietønderne, herunder hvor længe tønderne har været placeret på det pågældende sted, og hvordan driften ved tønderne er foregået, særligt med henblik på belysning af virksomhedens procedurer og risikoen for løbende spild.

Det er herefter Miljø- og Fødevarerklagenævnets samlede vurdering, at Miljøstyrelsen ikke på nuværende oplysningsgrundlag har godtgjort, at der er en begrundet mistanke om, at der er en forurening med olie, der skal undersøges ved virksomhedens olietønder, jf. jordforureningslovens § 40.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Miljøstyrelsens afgørelse af 18. november 2021 om påbud om undersøgelse for jord- og grundvandsforurening på ejendommen [matr.nr. 1] beliggende [A1], 4600 Køge.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 282 af 27. marts 2017 af lov om forurennet jord med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet og forskellige andre love.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Jf. forslag L 183 til lov om forurennet jord, som fremsat den 10. februar 1999, specielle bemærkninger til § 40.

Sag:

22/00733

Dato:

12. januar 2023.

Emner:

Jordforureningslo...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)